

- Küldetése? - A sas már nem törődött a méltóságával. Dülöngélt a nevetéstől. - Küldetése? Tudja, hogy magánál nevésegebbet még soha életemben nem láttam?

- Nem ér-de-ke-l a vé-le-mé-nye. Ma-gát ta-lán ér-dek-li az e-nyém?

- Igen - bukott ki a sas csőrén a szégyenletes igazság.

- Ma-ga egy giccs.

- GICCS...?

- I-gen. Sas vi-har-ban, szik-lán, giccs.

- És törpepapagáj, viharban, sziklán, az micsoda?!

- Az egy ab-szur-dum.

A sas emlékezetében fölrémlett, amit valaha régen a mese játékszabályairól tanult. Elsötétült előtte a világ. Nagyon soká hallgatott, azután alázatosan és elfogódottan szólalt meg újra:

- Tehát ön lesz itt a főszereplő...?

A kismadár utálkozva körbenézett a szörnyű vidéken.

- I-gen - mondta rezignáltan.

NAGY LÁSZLÓ